

Sygn. akt: I C 407/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2020r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym: Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 listopada 2020 r. w G.

sprawy z powództwa **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w G.**

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

I. nakazuje pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w G. złożenie oświadczenia woli następującej treści: (...) S.A. z siedzibą w G. nabywa od powoda Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W. prawo własności urządzeń przesyłowych w postaci stacji transformatorowej wraz z transformatorem o mocy 400 kVA znajdujących się na działce nr (...) położonej w G. przy ul. (...) IV, dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą (...) za wynagrodzeniem w kwocie 22.100,00 złotych (dwadzieścia dwa tysiące sto złotych)”;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od powoda Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W. na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 91,46 złotych (dziewięćdziesiąt jeden złotych czterdzieści sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od powoda Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 152,74 złotych (sto pięćdziesiąt dwa złote i siedemdziesiąt cztery grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów opinii biegłego;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 75,23 złotych (siedemdziesiąt pięć złotych i dwadzieścia trzy grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów opinii biegłego.

Sygnatura akt: I C 407/18

UZASADNIENIE

Powód Zakład Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w G. o nakazanie pozwanej złożenia oświadczenia woli o nabyciu od powoda urządzenia przesyłowego w postaci stacji transformatorowej wraz z transformatorem o mocy 400 kVA znajdującej się na działce nr (...) położonej w G. przy ul. (...) IV, dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą (...) za wynagrodzeniem w kwocie 66.420,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że w dniu 28 stycznia 1994 r. Gmina M. G. zawarła ze Skarbem Państwa – Zakładem Ubezpieczeń Społecznych umowę sprzedaży nieruchomości składającej się z kilku działek.

Następnie, w dniu 18 grudnia 1998 r. pozwana zawarła z powodem umowę nr (...), której przedmiotem była budowa sieci elektroenergetycznych służących zasilaniu Inspektoratu ZUS składających się ze stacji transformatorowej z transformatorem, linii kablowej 15 kV i linii kablowych 0,4 kV.

Na podstawie ww. umowy ZUS zobowiązał się do wykonania i sfinansowania ww. linii kablowych i przełożenia istniejących linii kablowych, a także do nieodpłatnego przekazania pozwanej stacji transformatorowej wraz z gruntem i ww. linii kablowej. Jak wskazano zakup transformatora został sfinansowany przez powoda, mimo zobowiązania się przez pozwaną do jego dostarczenia.

Po wybudowaniu stacji strony nigdy nie zawarły umowy darowizny ani też własność transformatora nie została przekazana pozwanemu w innej formie.

Następnie, na mocy decyzji Wojewody (...) powódka nabyła nieodpłatnie własność nieruchomości przy ul. (...) IV 24, a także dokonano podziału tej nieruchomości.

Pismem z dnia 7 października 2003 r. pozwany wniósł o uregulowanie stanu prawnego działki z posadowioną stacją transformatorową, lecz powódka poinformowała o nieuregulowanym stanie prawnym nieruchomości i roszczeniach osób trzecich.

Po zakończeniu postępowania o zwrot nieruchomości powód wyraził gotowość zawarcia umowy. Według wiedzy powoda nie doszło do zrealizowania umowy dotyczącej przekazania stacji transformatorowej.

W 2012 r. sporządzono operat szacunkowy dotyczący ustalenia wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. Jednak, przed ustanowieniem służebności powód żądał odpłatnego przeniesienia własności stacji transformatorowej i aktualizacji wyceny o wartość urządzeń elektroenergetycznych stacji. W dniu 24 sierpnia 2017r. odbyło się spotkanie przedstawicieli stron, w trakcie którego przedstawiciel pozwanego wskazał, że pozwany przekazał powodowi nieodpłatnie transformator, czemu powód zaprzecza. Mimo korespondencji stron pozwany nie przedstawił żadnych dokumentów na potwierdzenie swojego stanowiska. Swoje roszczenie powód opiera na przepisie art. 49 § 2 kc.

(pozew k. 3-6)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, kwestionując powództwo co do zasady i wysokości.

(odpowiedź na pozew k. 104-105)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy zawartej w dniu 28 stycznia 1994 r. w formie aktu notarialnego Gmina M. G. sprzedała Skarbowi Państwa – Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w W. nieruchomość położoną w G. przy ul. (...) IV stanowiącą działki oznaczone nr: 879/447 obszaru 173 m², 786/448 obszaru 245 m², 876/518 obszaru 549 m², 867/518 obszaru 25 m², (...) obszaru 383 m², (...) obszaru 905 m², (...) obszaru 402 m².

(dowód: umowa sprzedaży z dnia 28 stycznia 1994 r. k. 29-31)

W dniu 18 grudnia 1998 r. (...) S.A. z siedzibą w G. (aktualnie (...) SA z siedzibą w G.) zawarła z powodem umowę nr (...), której przedmiotem była budowa sieci elektroenergetycznych służących zasilaniu budynku Inspektoratu ZUS w G. przy ul. (...) IV składających się ze: stacji transformatorowej typu (...)4F (...) z transformatorem o mocy 400 kVA, linii kablowej 15 kV, linii kablowych 0,4 kV, a także przełożenie istniejących linii kablowych kolidujących z projektowaną dobudową.

Na podstawie przedmiotowej umowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych zobowiązał się do wykonania i sfinansowania stacji transformatorowej typu (...)4F, linii kablowej 15 kV, linii kablowych 0,4 kV, a także do nieodpłatnego przekazania pozwanemu stacji transformatorowej wraz z gruntem (notarialną umową darowizny) i ww. linii kablowej 15 kV i linii kablowych 0,4 kV (umową nieodpłatnego przekazania).

(dowód: umowa nr (...) z dnia 18 grudnia 1998 r. k. 32-33)

Powód sfinansował także zakup transformatora.

(dowód: kosztorys inwestorski nr 30/98 k. 34-51, tabela elementów scalonych z dnia 22 grudnia 1998r. k. 52)

Na mocy decyzji Wojewody (...) z dnia 26 maja 1999r. powódka nabyła nieodpłatnie z mocy prawa z dniem 1 stycznia 1999r. własność nieruchomości przy ul. (...) IV 24 składającej się z działek nr: (...). Następnie, decyzją z dnia 7 kwietnia 2000r. Prezydent Miasta G. zatwierdził projekt podziału ww. nieruchomości i powstanie działek nr (...) obszaru 42 m² (aktualnie nr (...)) i (...) obszaru 2640 m².

(dowód: decyzja Wojewody (...) z dnia 26 maja 1999r. k. 56-58, decyzja Prezydenta Miasta G. z dnia 7 kwietnia 2000r. k. 59, decyzja z dnia 7 stycznia 2002r. k. 60, wydruk treści księgi wieczystej nr (...) k. 11-19)

Pismem z dnia 7 października 2003 r. (...) S.A. z siedzibą w G. wezwała powoda do uregulowania stanu prawnego działki wraz z posadowioną stacją transformatorową T-2081 typu (...)20/630, a także o wyrażenie zgody na powołanie biegłego rzeczoznawcy celem określenia wartości przedmiotu umowy.

(dowód: wezwanie z dnia 7 października 2003 r. k. 61)

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, pismem z dnia 1 grudnia 2003r. powódka wskazała, że nie został jeszcze uregulowany stan prawny nieruchomości położonej w G. przy ul. (...) IV, a sprawę przekazania stacji transformatorowej będzie można rozpatrzyć dopiero po uregulowaniu stanu prawnego ww. nieruchomości.

(dowód: pismo powoda z dnia 1 grudnia 2003r. k. 62)

Pismem z dnia 29 października 2004r. powódka zwróciła się do pozwanego o podanie terminu sprzedaży nieruchomości zabudowanej stacją transformatorową T-2081, wskazując, że powódka jest gotowa dokonać podziału na własny koszt oraz pokryć koszty umowy notarialnej.

(dowód: pismo powoda z dnia 29 października 2004r. k. 63)

Pismem z dnia 31 sierpnia 2011r. powódka wskazała, że w związku z zakończeniem postępowania administracyjnego dotyczącego nieruchomości przy ul. (...) IV 24 w G., w tym działki nr (...) zabudowanej stacją transformatorową, może przystąpić do uregulowania sytuacji prawnej nieruchomości poprzez ustanowienie na rzecz pozwanego odpłatnej służebności przesyłu albo poprzez sprzedaż działki nr (...) z jednoczesnym obciążeniem ją odpłatną służebnością na rzecz ZUS polegającą na prawie przechodu i przejazdu.

(dowód: pismo powoda z dnia 31 sierpnia 2011r. k. 67)

W toku dalszej wymiany korespondencji pomiędzy stronami, powódka rozważała możliwość przeniesienia na rzecz pozwanego prawa własności wyłącznie stacji transformatorowej jako elementu urządzeń elektroenergetycznych, natomiast nie brała pod uwagę sprzedaży budynku stacji wybudowanego z jej środków. Pozwana natomiast zleciła rzeczoznawcy majątkowemu sporządzenie wyceny budynku stacji transformatorowej. Pismem z dnia 27 marca 2014r. powódka poinformowała, że przedstawiony jej operat szacunkowy jest nieprzydatny do określenia aktualnej wartości rynkowej urządzeń elektroenergetycznych stacji transformatorowej, gdyż określa wartość nakładów poniesionych na wybudowanie stacji transformatorowej.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 24 lutego 2014r. k. 70, operat szacunkowy k. 71-88, pismo powoda z dnia 27 marca 2014r. k. 89)

W dniu 24 sierpnia 2017r. doszło do spotkania przedstawicieli stron, w trakcie którego osoba reprezentująca pozwanego oświadczyła, że E. przekazała bezpłatnie ZUS transformator, bowiem z umowy wynikało zobowiązanie dostarczenia urządzenia do montażu, a także wskazywał, że najkorzystniejszym dla pozwanego sposobem uregulowania stanu prawnego trafostacji byłoby zakupienie budynku wraz z działką. Mimo dalszych wezwań, pozwany

nie przekazał powodowi kopii dokumentów potwierdzających własność transformatora ani nie potwierdził, że jest zainteresowany zakupem budynku stacji transformatorowej wraz z działką.

(dowód: notatka służbowa z dnia 24 sierpnia 2017r. k. 93, pismo powoda z dnia 13 października 2017r. k. 95)

Pismem z dnia 2 lutego 2018r. powódka wezwała pozwanego do wykupu na własność urządzenia przesyłowego w postaci stacji transformatorowej (wraz z transformatorem o mocy 400 kVA) za cenę 54.000 zł netto w nieprzekraczalnym terminie do dnia 21 lutego 2018r.

(dowód: wezwanie z dnia 2 lutego 2018r. k. 96 wraz z dowodem doręczenia k. 97-98)

Wartość rynkowa urządzeń w postaci stacji transformatorowej wraz z transformatorem o mocy 400 kVA znajdujących się na działce nr (...) położonej w G. przy ul. (...) IV wynosi 22.100 zł.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego K. L. k. 139-151 wraz z pisemną opinią uzupełniającą k. 179-185)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, a także dowodu z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego.

Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy, Sąd nie dopatrył się żadnych podstaw do kwestionowania wiarygodności i mocy dowodowej dokumentów powołanych w ustaleniach stanu faktycznego. Zważyć bowiem należy, iż część spośród przedłożonych przez powoda dokumentów ma charakter dokumentów urzędowych (akty notarialne, decyzje administracyjne), z którymi związane domniemanie zgodności z prawdą wyrażonych w nich oświadczeń (art. 244 kpc), którego żadna ze stron nie kwestionowała w toku niniejszego postępowania. Sąd nie znalazł również podstaw do odmowy przyznania waloru wiarygodności dokumentom prywatnym (np. umowa sporządzona w zwykłej formie pisemnej, korespondencja stron etc.), wobec braku zarzutów co do ich autentyczności czy też pochodzenia wyrażonych w nich oświadczeń woli.

Ponadto, po uzupełnieniu za wiarygodny dowód w sprawie Sąd uznał opinię biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego K. L.. W ocenie Sądu opinia złożona przez biegłego została sporządzona w sposób rzetelny, profesjonalny i z zachowaniem należytych standardów. Biegły logicznie uzasadnił wnioski do jakich doszedł, co pozwoliło Sądowi na prześledzenie toku myślowego biegłego i weryfikację prawidłowości dokonanej wyceny pod kątem obowiązujących przepisów prawa. Nadto, w opinii uzupełniającej biegły w sposób rzeczowy, logiczny i przekonujący odniósł się do wszystkich zarzutów podniesionych przez stronę powodową, częściowo modyfikując pierwotną opinię.

Powódka kwestionowała wskazaną przez biegłego wartość urządzeń, podnosząc, że według operatu szacunkowego z 2014r. załączonego do pozwu cena jednostkowa za 1 m³ wynosiła 1.781,65 zł/m³, podczas gdy biegły przyjął cenę jednostkową na poziomie 182 zł.

Zdaniem powoda biegły znacznie zaniżył wartość odtworzeniową budynku, gdyż wedle wiedzy powódki obiekty tego typu przedstawiają znacznie wyższą wartość. Dalej, powódka zarzuciła biegłemu, że nie wyjaśnił na jakiej podstawie ustalił sumę kosztu elementów scalonych na kwotę 5.177 zł oraz kosztów odtworzenia budynku (...) na kwotę 5.384 zł.

Odnosząc się do zarzutów strony powodowej biegły K. L. przyznał, że dokonując wyceny pominął część elementów znajdujących się wewnątrz stacji transformatorowej. W opinii uzupełniającej biegły jednak uzupełnił opinię w tym zakresie, wskazując, że wartość rozdzielni elektrycznej wynosi 2.600 zł. Strona powodowa nie wykazała, że w wycenie należało uwzględnić również inne elementy czy urządzenia, albowiem nie przedłożyła na tę okoliczność żadnych dokumentów. Należy mieć przy tym na względzie, że jako właściciel urządzeń powódka sama mogła zlecić wykonanie inwentaryzacji.

W opinii uzupełniającej biegły także szczegółowo wskazał sposób oszacowania wartości odtworzeniowej budynku, wyjaśniając, że koszt odtworzenia nakładów ustalił na podstawie Katalogu cen jednostkowych robót i obiektów inwestycyjnych – (...). IV kwartał 2018, zaś do oszacowania stopnia zużycia liczonego metodą średniej ważonej określił udział poszczególnych elementów scalonych budynku w koszcie jego odtworzenia, a następnie zużycie każdego z elementów scalonych, posługując się tabelami trwałości budynków i ich elementów.

Wskazany w opinii uzupełniającej sposób obliczenia wartości odtworzeniowej nie budzi żadnych wątpliwości Sądu w świetle zasad logicznego rozumowania czy wiedzy powszechnej. W ocenie Sądu na uwzględnienie nie zasługiwał również zarzut powoda, wsparty operatem szacunkowym sporządzonym w 2014r., iż wartość urządzeń została przez biegłego zaniżona, albowiem wysokość wynagrodzenia określa się według cen wolnorynkowych obowiązujących w chwili orzekania, a nie na podstawie danych historycznych. Nadto, biegły wskazał, że dokonując wyceny uwzględnił oferty zarówno na rynku pierwotnym, jak i wtórnym.

Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 49 § 2 kc, zgodnie z którym osoba, która poniosła koszty budowy urządzeń, o których mowa w § 1 (tj. urządzeń służących do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz innych urządzeń podobnych), i jest ich właścicielem, może żądać, aby przedsiębiorca, który przyłączył urządzenia do swojej sieci, nabył ich własność za odpowiednim wynagrodzeniem, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej.

Z żądaniem przeniesienia własności tych urządzeń może wystąpić także przedsiębiorca.

Podkreślić należy, że art. 49 kc znowelizowany przez ustawę z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw - Dz.U. Nr 116, poz. 731 dotyczy również sytuacji, w których odnośne urządzenia zostały wybudowane i podłączone do sieci przed dniem 3 sierpnia 2008r. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2014 r., II CSK 101/14, L.), a zatem znajduje zastosowanie także w niniejszej sprawie.

Nie budzi zatem wątpliwości, że w razie odmowy zawarcia umowy przez przedsiębiorcę, osobie, która poniosła koszty budowy urządzeń oraz jest ich właścicielem przysługuje roszczenie o nabycie własności urządzeń przeciwko przedsiębiorcy, który przyłączył je do swojej sieci. Przedmiotowe roszczenie może być dochodzone na drodze sądowej w ramach powództwa o stwierdzenie obowiązku złożenia oświadczenia woli ze skutkiem określonym w art. 64 kc i art. 1047 kpc (por. E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, 2016, art. 49, Nb 9; K. Pietrzykowski (red.), Kodeks cywilny. Tom I. Komentarz. Art. 1–44910, Wyd. 10, Warszawa 2020).

W toku postępowania konieczne jest wykazanie, że powód dochodzący takiego roszczenia poniósł koszty budowy urządzenia oraz jest ich właścicielem. Powyższe przesłanki muszą być spełnione koniunktywnie (por. K. Pietrzykowski (red.), Kodeks cywilny...).

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie strona powodowa wykazała, że poniosła koszty budowy spornych urządzeń w postaci stacji transformatorowej, a także koszty odpłatnego nabycia transformatora o mocy 400 kVA znajdujących się na działce nr (...) położonej w G. przy ul. (...) IV.

Na powyższą okoliczność powódka przedłożyła szereg dokumentów w postaci: kosztorysu inwestorskiego, tabeli elementów scalonych, a także zbiorczego kosztorysu analitycznego. Jednocześnie, strona pozwana nie zgłosiła żadnych zarzutów poddających w wątpliwość twierdzenia powódki. Z korespondencji stron, załączonej do akt niniejszej sprawy, wynika, że mimo wezwań ze strony powódki, pozwana nigdy nie przedstawiła żadnych dokumentów, które mogłyby świadczyć o tym, że koszty budowy urządzeń oraz nabycia transformatora poniosła pozwana spółka. Nadto, z załączonych dokumentów nie wynika, aby strony zawierały jakiegokolwiek umowy, których przedmiotem byłoby przeniesienie własności spornych urządzeń na pozwanego. W świetle zatem zgromadzonego materiału dowodowego należało przyjąć, że powódka jest właścicielem spornych urządzeń.

Jak wskazuje się w doktrynie z ustawy wynika, że zasadą jest odpłatne nabycie własności, a przeniesienie pod tytułem darmym należy uznać za wyjątek. Takie uregulowanie wynika z dwóch powodów: po pierwsze, wybudowanie urządzeń

wymaga poniesienia określonych kosztów, często niemałych, a po drugie, w stosunkach cywilnoprawnych czynności nieodpłatne stanowią margines, wyjątek od zasady odpłatności.

Sąd, w razie sporu pomiędzy stronami, sąd, stwierdzając obowiązek złożenia oświadczenia woli przenoszącego własność urządzeń na przedsiębiorcę, ma obowiązek ustalić wysokość wynagrodzenia należnego osobie, która poniosła koszty wybudowania takich urządzeń. K. P. (red.), Kodeks cywilny. T. I. Komentarz. Art. 1–44910, Wyd. 10, W. 2020). W wyroku z dnia 20 maja 2016r., V ACa 535/14, L., Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał, że Pojęcie „odpowiednie wynagrodzenie” użyte w przepisie art. 49 § 2 kc należy rozumieć analogicznie jak na gruncie art. 231 kc, co oznacza, że winno stanowić ekwiwalent wartości tych urządzeń. Celem „odpowiedniego wynagrodzenia” jest zapewnienie właścicielowi urządzeń określonych w art. 49 § 1 kc ekwiwalentnego świadczenia. Cel ten będzie osiągnięty, gdy wynagrodzenie odpowiada przeciętnym cenom, normalnie stosowanym przy sprzedaży tego mienia. W istocie, wysokość tego wynagrodzenia określa się według cen wolnorynkowych obowiązujących w chwili orzekania. Dodać trzeba, że pojęcie „odpowiedniego wynagrodzenia” w rozumieniu art. 49 § 2 kc nie musi być tożsame z kosztami poniesionymi na wybudowanie urządzeń. Te bowiem mogą być wyższe niż ceny rynkowe przedmiotowych urządzeń energetycznych.

Kierując się powyższymi kryteriami Sąd ustalił wartość rynkową przedmiotowych urządzeń według wolnorynkowych cen aktualnych, a swoje ustalenia faktyczne w tym zakresie oparł na dowodzie z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego.

Na tej podstawie Sąd przyjął, że wartość spornych urządzeń wynosi 22.100 zł. Jak wskazano powyżej, przy okazji oceny dowodów, strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów, które mogłyby poddać w wątpliwość przedstawioną przez biegłego wycenę. Przede wszystkim brak jest podstaw, aby wartość stacji transformatorowej określić na podstawie operatu szacunkowego z dnia 21 lutego 2014 r. Zważyć należy, iż operat ten został sporządzony wiele lat temu, a jak wskazano powyżej wysokość wynagrodzenia powinna zostać ustalona według cen aktualnych.

Ponadto, z przedstawionej dokumentacji wynika, że strona powodowa kwestionowała w trakcie prowadzonej przez wiele lat korespondencji z pozwaną spółką sposób określenia wartości urządzeń przedstawiony w tym operacie, toteż zaskakujący wydaje się fakt, że aktualnie opiera na tym dokumencie swoje roszczenie. Na okoliczność wartości transformatora powódka przedłożyła wydruk oferty zamieszczonej w Internecie, jednak taka pojedyncza oferta zamieszczona w nieustalonym czasie dotycząca urządzenia o nieznanym stanie technicznym i nieznanymi właściwościami nie może stanowić miarodajnego środka dowodowego w sprawie. W tym zakresie Sąd oparł się na opinii biegłego, który w tym zakresie dysponuje wiadomościami specjalnymi.

Mając zatem powyższe na uwadze, na mocy art. 49 § 2 kc w zw. z art. 64 kc i art. 1047 kpc Sąd nakazał pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w G. złożenie oświadczenia woli następującej treści: (...) S.A. z siedzibą w G. nabywa od powoda Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W. prawo własności urządzeń przesyłowych w postaci stacji transformatorowej wraz z transformatorem o mocy 400 kVA znajdujących się na działce nr (...) położonej w G. przy ul. (...) IV, dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą (...) za wynagrodzeniem w kwocie 22.100,00 złotych (dwadzieścia dwa tysiące sto złotych)”.

W pozostałym zakresie, na mocy powołanych przepisów a contrario, Sąd powództwo oddalił wobec niewykazania wyższej wartości urządzenia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 100 kpc. Zważyć bowiem należało, iż strona powodowa wygrała niniejsze postępowanie w 33 %, zaś strona pozwana w 67 % i w takim stosunku należy się każdej ze stron zwrot kosztów od przeciwnika. Koszty strony powodowej stanowiły opłata sądowa od pozwu (3.321 zł), opłata za czynności fachowego pełnomocnika (5.400 zł), zaliczka na poczet opinii biegłego (2.000 zł), a zatem łącznie kwota 10.721 zł, z czego – przy uwzględnieniu stosunku, w jakim wygrała niniejszy spór – należy jej się zwrot kwoty 3.537,93 zł. Natomiast, koszty strony pozwanej stanowiły koszty zastępstwa procesowego w kwocie 5.417 zł, przy czym pozwanemu należy się zwrot jedynie kwoty 3.629,39 zł. Po wzajemnym skompensowaniu należności należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 91,46 zł. Sąd nie znalazł natomiast podstaw do rozliczenia kosztów procesu w oparciu o art. 103

kpc, o co wносиła strona powodowa w stanowisku końcowym. Sąd nie dopatrzyl się w postępowaniu strony pozwanej niesumienności czy obiektywnych nieprawidłowości. Zgodnie ze swoimi uprawnieniami strona pozwana przyjęła bierną postawę w niniejszym postępowaniu, a to na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania przesłanek roszczenia. Zwrócić także należy uwagę, że jako właściciel urządzeń powódka mogła sama wykonać inwentaryzację urządzeń i nieprzedstawienie takiego dokumentu przez pozwanego nie może zostać uznane za wypełniające przesłanki art. 103 kpc.

Na podstawie art. 100 kpc w zw. z art. 5 ust. 3, art. 8 ust.1 i art. 83 i 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściągnąć od stron na rzecz Sądu Rejonowego – Skarbu Państwa w G. nieuiszczone koszty wynagrodzenia biegłego, które zostały tymczasowo wypłacone ze Skarbu Państwa tj. w łącznej wysokości 227,97 zł w stosunku w jakim strony przegrały niniejsze postępowanie. Stąd, Sąd nakazał ściągnąć od powoda kwotę 152,74 zł, zaś od pozwanego kwotę 75,23 zł. Wyjaśnić przy tym należy, że łączny koszt opinii wynosił 2.227,97 zł i do kwoty 2.000 zł został sfinansowany z zaliczki uiszczonej przez powoda.